

za pomenuti premet – dugo godina bila uozbenik na Fakultetu politickin nauka i na Defektološkom fakultetu Beogradskog univerziteta.

Mića Jovanović uspešno brani svoj magistarski rad na FPN-u u septembru 1979. godine. U oktobru iste godine, Izborno veće ovog fakulteta ne prihvata njegov izbor u zvanje asistenta. Obrazloženje, kojem je „kumovao“ tadašnji docent ovog fakulteta, hrvatski špijun u ratovima na prostoru bivše Jugoslavije (1991-1995), i potonji ambasador Srbije – Ivo Visković, glasilo je: „Jovanović radi za strane obaveštajne službe. Dokaz: kao asistent-pripravnik gostujući je predavač na univerzitetima u Londonu, Bradfordu i Portsmutu, a nas docente i profesore – niko ne zove...“ (Naš novinarski tim je imao uvid u zapisnik sa sednice IV). Jedini, koji je branio Jovanovića, bio je čestiti, tada asistent, a sada redovni profesor Dragan Simeunović. Izbačen sa FPN-a, Jovanović se, u januaru naredne godine, obreo u Londonu, gde – kao talentovani mladi naučnik – dobija stipendiju od britanskog Saveta za nacionalna akademska zvanja (Council for National Academic Awards) za doktorske studije i gde – u novembru 1983. godine - doktorira na temu „Radna motivacija u industrijskim odnosima samoupravljanja“, kod čuvenog profesora Stivena Vuda sa London School of Economics. Već u toku prve godine svog boravka u Londonu, Jovanović osniva konsultantsku kuću „Megatrend International Expert Consortium Limited“ (avgust 1980). Naši novinari su imali uvid u dokumentaciju „Company House“ iz Kardifa i utvrdili da je ova kompanija registrovana pod brojem 7096481 i na adresi 9-11 Kensington High Street u Londonu. Kao konsultanti u ovoj kompaniji radili su profesori Artur Stokvin, Ulrich Jirgens, J.J. Chanaron, S.J. Park, Nomura Masami... Uglavnom su rađeni projekti za automobilsku industriju (British Leyland, VW, Toyota, Nissan...), a u području efekata robotizacije radnog procesa na radnike na proizvodnim trakama. Predpostavlja se da je M. Jovanović prvi svoj veći novac zaradio na ovim poslovima. Istovremeno, Jovanović počinje da radi, kao broker, na Londonskoj berzi metala (LME). Sredinom osamdesetih, Jovanović – zajedno sa italijanskim firmama „Zenit“ iz Trsta i „Komekar“ iz Verone – „zgrće“ više desetina miliona dolara samo u jednoj transakciji na pomenutoj berzi, a trgujući tzv. „fjučersima“.